

Fremkommer Dokumentet ikke i Retsmødet, maa i dette de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gøre. Disse forhandles og paakendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 177, sidste Stykke, og 178.

Imod den Trediemand, der ubeføjet udebliver eller undlader at efterkomme Rettens Paalæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. § 156.

§ 288.

Naar en Syns- eller Skønsforretning skal finde Sted, have Parterne at give de udmeldte Mænd Lejlighed til at bese eller gøre sig bekendte med Forretningens Genstand, for saa vidt denne er i deres Værge eller under deres Raadighed. Naar en Part vægrer sig ved at efterkomme Synsmændenes og Modpartens Opfordring i saa Henseende, bliver han at behandle efter Grundsætningen i denne Lovs § 269, sidste Stykke.

Er Forretningens Genstand i Trediemands Værge, og nægter han de udmeldte Adgang til at iagttage den, kan vedkommende Part derom henvende sig til den Ret, hvor Afhjemlingen skal ske. Skønner Retten, at Trediemands Vægring ifølge Grundsætningerne i § 286 er ubeføjet, paalægges det ham at tilstede Synsmændene Adgang inden en vis Frist. De i § 287 givne Regler blive i øvrigt i saadant Tilfælde at anvende.

Kapitel 28.

Afhøring af Parter og Parts Ed.

§ 289.

Retten kan efter Modpartens Paastand indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmaal sigtende til Sagens Oplysning. De i §§ 160—163 samt § 158 indeholdte Regler om Vidner finde med de fornødne Lempelser Anvendelse, naar saadan Forklaring fordres afgiven.

Enhver Part kan frivillig fremstille sig og begære personlig at afgive sin Forklaring. Dette tilstedes ham i Almindelighed, medmindre Retten anser det for at være uden Nytte i Henseende til Sagens Oplysning. Den Part, der fremstiller sig for at afgive Forklaring, er pligtig at besvare de yderligere Spørgsmaal, som Modparten eller Retten maatte gøre ham. Herved ere Reglerne i § 161, 1ste Stykke, anvendelige, dog at de i § 160 nævnte Afstandsbestemmelser ikke fritage Parten for at aflægge Forklaringen for den dømmende Ret.

Naar en Part afgiver Forklaring i Henhold til nærværende Paragraf, finde de i §§ 165, 168, 169, 171—173 og 178 indeholdte Regler Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ 290.

Naar en Part, der er tilsagt til personligt Møde, uden oplyst lovligt Forfald udebliver, eller naar Parten, hvad enten han er tilsagt eller har mødt frivilligt, ikke svarer paa de ifølge foregaaende Paragraf stillede Spørgsmaal, eller Svaret ikke har tilstrækkelig Bestemthed, kan Retten fortolke Udeblivelsen, Tavsheden eller Ubestemtheden paa den for Modparten gunstigste Maade og navnlig lægge dennes Fremstilling til Grund for Paakendelsen.

Er en efter § 289 afgiven Forklaring usandfærdig, finde Straffelovens §§ 146 og 148 Anvendelse.